

Europeiskt samförstånd om utveckling:

***Utbildning och information om
utvecklingsfrågor***

2007

Inledning	2
I. Att möta utmaningarna på utvecklingsområdet och uppfylla internationella åtaganden och åtaganden av EU på utvecklingsområdet: Betydelsen av utbildning och information om utbildningsfrågor	3
II. Gemensamma mål.....	6
III. Gemensamma principer	7
IV. Målgrupper.....	9
V. Utbildning och information om utvecklingsfrågor i Europa: kännetecken och utmaningar.....	10
VI. Rekommendationer	13
Annex I Notable international and EU development commitments.....	15
Annex II International and European political commitments to Development Education and Awareness Raising.....	16

Europeiskt samförstånd om utveckling: Utbildning och information om utvecklingsfrågor

Inledning

År 2005 enades Europeiska unionens råd och företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen och Europaparlamentet om en gemensam förklaring om utvecklingspolitiken (Europeiskt samförstånd om utveckling) som beskriver de utmaningar man står inför när det gäller att utrota fattigdomen och att främja en hållbar utveckling samt Europeiska unionens åtaganden med avseende på dessa utmaningar.

Detta dokument utgör ett bidrag till genomförandet av det europeiska samförståndet om utveckling, särskilt av förklaringen om att EU kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt utbildning i frågor som rör utveckling och åt att höja medvetenheten bland EU:s medborgare¹. De förklaringar som görs utgör en ram för utvecklingen av strategier på lokal, regional och nationell nivå och på EU-nivå.

Dokumentet har utarbetats av personal vid och företrädare för ett stort antal organisationer och institutioner med verksamhet som rör områdena internationell utvecklingspolitik och utbildning och information om utvecklingsfrågor², bland annat

CONCORD Forum för utbildning i utvecklingsfrågor
Europeiska kommuners och regioners råd (CEMR)
Utvecklingscentrum vid institutet för internationella förbindelser - Tjeckien
Europeiska kommissionen, enhet A4 vid generaldirektoratet för bistånd (DEV)
Europaparlamentet
Europeiskt ungdomsforum
Utrikesministeriet, handel och utvecklingssamarbete - Belgien
Globalt utbildningsnätverk Europa (Gene)
InWEnt GmbH för det federala ministeriet för ekonomiskt samarbete och utveckling (BMZ) - Tyskland
Irish Aid, Utrikesministeriet - Irland
Utrikesministeriet, avdelningen för utvecklingssamarbete - Luxemburg
Utrikesministeriet - Slovenien
Europarådets nord-syd centrum
Utvecklingscentrum vid Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)
Portugals utvecklingsbyrå (IPAD)
Slovariens byrå för internationellt utvecklingssamarbete

Personal och konsulter från DEEEP (projektet för europeiskt utbyte inom utbildning i utvecklingsfrågor) har bistått vid utarbetandet av denna ramstrategi.

Dokumentet åtföljs av två bilagor, nämligen bilaga I om viktiga internationella åtaganden och åtaganden av EU på utvecklingsområdet och bilaga II om internationella åtaganden och åtaganden av EU när det gäller utbildning och information om utbildningsfrågor, vilka innehåller närmare uppgifter om vissa aspekter som behandlas närmare nedan.

¹ Del I avsnitt 4.3 punkt 18 i Europeiskt samförstånd om utveckling.

² De åsikter som framförs i detta dokument återspeglar inte nödvändigtvis åsikterna hos de organisationer som deltagit i utarbetandet av denna ramstrategi.

I. Att möta utmaningarna på utvecklingsområdet och uppfylla internationella åtaganden och åtaganden av EU på utvecklingsområdet:

Betydelsen av utbildning och information om utbildningsfrågor

1. En av de viktigaste uppgifterna i inledningen av 2000-talet är utrota fattigdomen och att främja en hållbar utveckling. Detta ska ske i en situation där omvärlden karaktäriseras av en ökad globalisering, komplexitet och föränderlighet. Europeiska unionen är medveten om dessa uppgifter och har därför gjort betydande åtaganden, vilka återfinns i till exempel dokumentet Europeiskt samförstånd om utveckling³.
2. I samband med dessa globala uppgifter och åtaganden bör Europeiska unionen, dess medlemsstater och dess invånare spela en framträdande roll, dels genom sin politik på det lokala, regionala, nationella och internationella planet, och dels genom organisationer, institutioner, myndigheter och de åtgärder de vidtar inom och utanför Europa. Detta bör ske enligt följande:
 - 2.1. Utveckling av de ekonomiska förbindelserna i syfte att
 - 2.1.1. avskaffa fattigdom och social och ekonomisk utestängning,
 - 2.1.2. bekämpa ekonomiska orättvisor,
 - 2.1.3. skapa förutsättningarna för förbindelser mellan det lokala planet och världsekonomin som grundar sig på principerna om rättvisa, skälighet och delaktighet.
 - 2.2. Utveckling av de sociala och kulturella förbindelserna i syfte att
 - 2.2.1. främja rättvisa och konkret solidaritet mellan folken,
 - 2.2.2. säkerställa och utöka iakttagandet av de mänskliga rättigheterna,
 - 2.2.3. svara mot de behov som migrationen ger upphov till och bygga samhällen som är både mångkulturella och integrerade.
 - 2.3. Utveckling av förbindelserna när det gäller naturen i syfte att
 - 2.3.1. bevara hållbara miljöer,
 - 2.3.2. åtgärda klimatförändringen.
 - 2.4. Utveckling av de politiska förbindelserna i syfte att
 - 2.4.1. möjliggöra och främja allmänhetens delaktighet i beslutsfattandet i utvecklingsfrågor,
 - 2.4.2. skapa och bibehålla en känsla av personlig och kollektiv tillhörighet och identitet som grundar sig på ett globalt medborgarskap i en föränderlig och komplex värld.
3. I det europeiska samförståndet om utveckling fastslås att det är viktigt med utbildning och information om utvecklingsfrågor till EU:s medborgare för att man ska kunna genomföra uppgifterna och åtagandena på utvecklingsområdet⁴.
4. Under de senaste trettio åren har det civila samhället, lokala, regionala och statliga myndigheter och europeiska aktörer börjat ta sig an dessa uppgifter genom att anordna informationsverksamhet och aktiviteter som riktar sig till olika delar av allmänheten. Dessa insatser bidrar till att göra allmänheten över hela Europeiska unionen mer medveten, intresserad och delaktig i utvecklingsfrågor⁵.
5. Samtidigt har även ett stort antal organisationer, institutioner och utbildare utarbetat och genomfört program och projekt för skola och fritid. Genom dessa initiativ, som går under olika

³ Europeiskt samförstånd om utveckling (2005) som överenskommit mellan Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen och Europaparlamentet. Se bilaga I för ytterligare uppgifter om internationella åtaganden och EU:s åtaganden om utveckling.

⁴ Se t.ex. del I avsnitt 4.3 i Europeiskt samförstånd om utveckling (2005).

⁵ Som exempel kan nämnas allmänhetens deltagande över hela Europa i kampanjen Make Poverty History/Utröta fattigdomen nu (2005) och det fortsatta intresset för Global Call to Action against Poverty (se www.whiteband.org).

benämningar och ibland inte ens kallas utbildning i utvecklingsfrågor, tillhandahålls utbildning i utvecklingsfrågor och hjälper på så sätt både utbildningsdeltagare och utbildare att tillägna sig en kritisk förståelse, färdigheter, värderingar och ståndpunkter genom att studera ett stort antal olika globala utvecklingsfrågor⁶.

6. Sådan utbildning och information i utvecklingsfrågor som fått bestående verkan på allmänheten har i allmänhet haft formen av en dialog mellan EU-medborgare och medborgare i Syd-länderna, där fokus inte legat på frågor ”om Syd-länderna” utan på frågor som rör gemensamma erfarenheter och gemensamma mänskliga värderingar för Nord-Syd. Icke-statliga organisationer, organisationer i det civila samhället och statliga aktörer i Europa spelar en viktig roll när det gäller att främja och underlätta detta slags dialog och hjälper på så sätt allmänheten i Europa att inse hur viktiga beslut och åtgärder på utvecklingsområdet är både för Nord och Syd.
7. På EU-nivå har insatser för att informera och utbilda i utvecklingsfrågor lyfts fram politiskt i olika forum och genom förklaringar, varvid det understrukits hur viktigt det är att man främjar centrala EU-värderingar såsom solidaritet, tolerans, delaktighet, mänskliga rättigheter och demokrati för att man ska lyckas skapa ett tillräckligt starkt stöd för internationella utvecklingsinsatser och för att vi ska kunna uppfylla vår moraliska plikt som invånare på denna planet⁷.
8. Både information och utbildning om utvecklingsfrågor är viktiga redskap för att öka allmänhetens stöd till utvecklingspolitiken. Lika viktiga är emellertid även de insatser som genomförs för att ge allmänheten en kritisk förståelse och sådana färdigheter och värderingar som gör att människor ska kunna leva ett meningsfullt liv i en föränderlig och komplex värld. Detta uppnås bäst genom högkvalitativ information och utbildning.
9. När det gäller uppgiften med att vidareutveckla insatserna på området utbildning och information om utvecklingsfrågor nu i början av 2000-talet står man inför både nya och gamla utmaningar och möjligheter, särskilt med avseende på följande:
 - 9.1. Nödvändigheten av att förbättra den europeiska allmänhetens kunskaper om frågor rörande internationell utvecklingspolitik och sambandet med det ömsesidiga beroendet på global nivå och om hur denna utveckling och detta ömsesidiga beroende inverkar på och påverkas av kunskaper och insatser bland enskilda och på lokal, nationell och europeisk nivå.
 - 9.2. Nödvändigheten av att uppfylla de ökade krav som den europeiska allmänheten ställer på effektivitet när det gäller utvecklingspolitik och utvecklingsbistånd i allmänhet, inbegripet utbildning och information om utvecklingsfrågor, oavsett om finansieringen sker med offentliga eller privata medel.
 - 9.3. Nödvändigheten av att integrera utbildning och information om utvecklingsfrågor i den vanliga formella såväl som informella utbildningen och i informationssystem och processer, varvid man ska använda sig av de undervisningsmetoder och den pedagogik som är bäst lämpade för att nå den europeiska allmänheten.
 - 9.4. Nödvändigheten av att ha tillgång till professionella färdigheter, metoder och verktyg för bedömning och utvärdering av verkan och kvalitet, vilket bland annat omfattar ett ökat samarbete och gemensamt lärande mellan aktörer på europeisk nivå, statliga aktörer och aktörer inom det civila samhället, i syfte att ge arbetet på detta område så stor genomslagkraft och effekt som möjligt⁸.

⁶ Till exempel initiativ och program i skolor, vuxenundervisning, ungdomsarbete och den högre utbildningen i många EU-medlemsstater. Information om denna verksamhet inom hela Europeiska unionen finns tillgänglig t.ex. på webbplatsen www.deeeep.org.

⁷ Bland de politiska åtagandena för att främja utbildning och information i utvecklingsfrågor i Europa ingår den resolution om utbildning om utveckling som antagits av EU:s utvecklingsministrar i rådet (2001), Maastrichtförklaringen (2002), *Brussels Conference on Public Awareness and Development Education for North-South Solidarity* (2005), Europeiskt samförstånd om utveckling (2005) och Helsingforskonferensen om europisk utbildning om utveckling (juli 2006) samt artonmånadersprogrammet (2007–2008) om utvecklingspolitik under de tyska, portugisiska och slovenska ordförandeskapen. Se bilaga II för ytterligare upplysningar om dessa åtaganden.

⁸ T.ex. slutrapporten från Helsingforskonferensen om europeisk utbildning i utvecklingsfrågor (European Development Education) den 3 och 4 juli 2006.

-
10. I ramstrategin föreslås som lösning på dessa frågor separata och gemensamma principer, mål och funktioner som gör det möjligt för icke-statliga organisationer, andra aktörer i det civila samhället och europeiska aktörer att hantera utmaningar och möjligheter när det gäller utbildning och information i utvecklingsfrågor till allmänheten. Detta dokument, som är ett följdokument till det europeiska samförståndet om utveckling, har till syfte att komplettera och stärka befintliga nationella och europeiska initiativ utan att för den skull ersätta dessa.
 11. Detta dokument riktar sig inte enbart till de aktörer som redan är aktiva inom området utbildning och information om utvecklingsfrågor utan även till de regeringar, EU-institutioner, icke-statliga organisationer och andra organisationer i det civila samhället som ännu inte deltar i detta arbete men som till följd av sin verksamhet när det gäller internationell utvecklingspolitik och utbildning i Europa ändå kan bidra till att ge arbetet på detta område ökad genomslagskraft och verkan.

II. Gemensamma mål

GRUNDEN FÖR UTBILDNING OCH INFORMATION OM UTVECKLINGSFRÅGOR

12. Utbildning och information om utvecklingsfrågor bidrar till att utrota fattigdom och att främja en hållbar utveckling genom insatser och åtgärder som grundar sig på respekten för mänskliga rättigheter, socialt ansvar, jämställdhet mellan kvinnor och män, en känsla av att tillhöra en och samma värld, förståelse för skillnader i människors villkor och en strävan att överbrygga dessa skillnader samt deltagande i demokratiska åtgärder för att påverka sådana sociala, ekonomiska, politiska och miljömässiga förhållanden som är av betydelse när det gäller fattigdom och en hållbar utveckling.

SYFTET MED UTBILDNING OCH INFORMATION OM UTVECKLINGSFRÅGOR

13. Utbildning och information om utvecklingsfrågor har till syfte att ge alla människor i Europa möjlighet att livet igenom hålla sig underrättade om och förstå globala utvecklingsfrågor och vilken betydelse dessa har på lokal nivå och för dem själva personligen samt att utöva sina rättigheter och skyldigheter i egenskap av medborgare i en komplex och föränderlig värld genom att verka för en rättvis och hållbar värld.

DENNA RAMSTRATEGIS BIDRAG

14. Denna ramstrategi för utbildning och information om utvecklingsfrågor har till syfte att bidra till att
- 14.1. öka kunskaperna, den kritiska förståelsen och det aktiva engagemanget hos den europeiska allmänheten om utvecklingsfrågor på global nivå och förståelsen för hur dessa frågor inverkar på lokala förhållanden och kan ge upphov till förändringar, både inom och utanför Europeiska unionen,
 - 14.2. öka den europeiska allmänhetens förmåga att utöva sina rättigheter till utveckling och att hjälpa andra att göra detsamma, and
 - 14.3. få allmänheten att ifrågasätta attityder, politik och förfaranden som tjänar till att vidmakthålla fattigdom och förhindrar en hållbar utveckling.

MÅLEN FÖR DENNA RAMSTRATEGI

15. Utbildning och information om utvecklingsfrågor inom ramen för det europeiska samförståndet om utveckling har följande specifika mål:
- 15.1. Öka den europeiska allmänhetens kritiska förståelse för orsakerna till och konsekvenserna av fattigdomen och orättvisorna i världen och vilken betydelse detta har för det ömsesidiga beroendet på individuell, lokal, nationell, europeisk och global nivå och för en hållbar utveckling.
 - 15.2. Uppmuntra och göra det möjligt för den europeiska allmänheten att engagera sig i och att delta på ett kunnigt sätt i lokala och internationella insatser för att utrota fattigdomen och främja en hållbar utveckling.
 - 15.3. Uppmuntra beslutsfattare att förankra politik och strategier som är av betydelse för genomförandet av utbildning och information om utvecklingsfrågor, särskilt när det gäller formell och informell utbildning på nationell (eller lägre) nivå och EU-nivå.
 - 15.4. Skapa en dialog mellan olika aktörer, på europeisk och statlig nivå och inom media och det civila samhället, som är, eller borde vara, involverade i främjandet av de mål som gäller för utbildning och information om utvecklingsfrågor.
 - 15.5. Uppmuntra program och åtgärder som täcker flera europeiska länder samt ömsesidigt stöd, bland annat mellan aktörer av olika slag och nya aktörer på områdena utbildning och information om utvecklingsfrågor och utvecklingssamarbete, mellan nationell nivå och EU-nivå, mellan befolkningar i Nord och Syd, och mellan statliga aktörer och aktörer inom det civila samhället i låg- och medelinkomstländer utanför Europeiska unionen.
 - 15.6. Främja en ökad spridning inom Europa av erfarenheter från utbildning och information om utvecklingsfrågor i syfte att förbättra metoder och öka effektiviteten på detta område.

III. Gemensamma principer

KLART ANGIVNA VÄRDERINGAR OCH LÅNGSIKTIGA MÅL

16. Organisationer, institutioner och övriga aktörer som deltar i utbildning och information om utvecklingsfrågor har många olika målsättningar och använder sig av ett stort antal metoder. I och med detta klargör och anger de också vilka värderingar och långsiktiga mål de har på området fattigdomsutrotning, hållbar utveckling, information, utbildning och livslångt lärande.

ARBETE I PARTNERSKAP

17. Den grundläggande principen för utbildning och information om utvecklingsfrågor är arbete i partnerskap, vilket omfattar gemensamma insatser för att skapa samsyn och vidta relevanta åtgärder på området global utveckling, både mellan aktörer som berörs av problematiken Nord-Syd, mellan organisationer, institutioner och regeringar, mellan finansärer och mottagare, mellan de som lämnar och de som mottar information och mellan utbildare och utbildningsdeltagare.

FRÄMJANDE AV ETT STORT ANTAL STÅNDPUNKTER OCH SYNVINKLAR

18. Frågor och processer på utvecklingsområdet är komplexa och de har inte någon eller några enstaka patentröslösningar och täcks inte av en enda ideologisk lösning. Genom utbildning och information om utvecklingsfrågor förmedlas ett stort antal olika synpunkter och synvinklar, vilket bidrar till att motarbeta seglivade myter och generaliseringar om utveckling, bistånd och Sydfrågan och gör det möjligt för den europeiska allmänheten att skapa sig en bild av dessa frågor som präglas av empati och förståelse för olika synpunkter. Särskild vikt ges åt synpunkter och synvinklar från de som marginaliseras eller påverkas negativt av den globala utvecklingen.

SAMBANDET MELLAN UTVECKLINGSPROCESSER: KOPPLINGEN MELLAN "DÄR" OCH "HÄR"

19. Globaliseringen och det ömsesidiga beroendet i världen gör att utveckling inte är något som sker enbart i Syd, eller av oberoende orsaker, och utanför våra egna samhällen i Europa. I utbildning och information om utvecklingsfrågor framhävs tydligt kopplingen mellan utvecklingsfrågor och utmaningar här i Europa och på andra platser. Detta innebär att man skapar förståelse för att det finns ett samband mellan utvecklingsprocesser och intressen världen över genom att involvera allmänheten i evenemang och kreativa insatser som illustrerar hur betydelsefull den globala utvecklingen är för utvecklingen på lokal nivå och vice versa.

ANVÄNDANDE AV BEFINTLIGA SYSTEM OCH PROCESSER

20. Det finns redan omfattande strukturer och processer i Europa, ofta dessutom väletablerade sådana, som kan användas för vårt arbete, t.ex. utbildningssystem, icke-statliga organisationer och andra nätverk inom det civila samhället, statliga och mellanstatliga institutioner och processer samt medieorganisationer och medier. Meningen är att utbildning och information om utvecklingsfrågor ska ske med användning av dessa strukturer och processer och att dessa därigenom ska få stärkt förmåga att genomföra insatser på detta område. Man har även försökt utarbeta gemensamma planering med annan utbildning i och utanför Europa, bland annat på områdena aktivt medborgarskap, bekämpande av rasism, miljöfrågor, hållbar utveckling, genusfrågor, globala frågor, mänskliga rättigheter, mellankulturella och mångkulturella frågor, deltagarstyrt lärande och fredsfrågor.

BIDRA TILL OCH LÄRA AV FORSKNING

21. Utbildning och information i utvecklingsfrågor främjar och stödjer samarbetet med, och ger möjlighet till att lära av, den akademiska världen och andra som står utanför det dagliga löpande arbetet, bland annat genom att bidra till, och dra lärdom av, jämförelser med offentliga kampanjer, kampanjer för att åstadkomma sociala förändringar, initiativ för samhällsutveckling, social marknadsföring och utbildningsstrategier på andra håll i världen.

UTBYTE AV ERFARENHETER OCH BEDÖMNINGAR

22. För att åstadkomma ett bättre resultat för alla berörda parter utbyter anordnarna av utbildning och information om utvecklingsfrågor bedömningar och utvärderingar av sina program med varandra och erbjuder dessutom dessa bedömningar till en bredare publik. I dessa bedömningar lyfts lärdomar fram som kan bidra till att förbättra kvaliteten på arbetet,

genomförandeprocessen, organisations- och kapacitetsuppbyggnaden, resultaten och de långsiktiga effekterna.

EJ PR-ÅTGÄRDER

23. För tydlighets skull bör nämnas att utbildning och information om utvecklingsfrågor inte omfattar åtgärder för att främja allmänhetens stöd till utvecklingsinsatser rent generellt eller för att stödja specifika organisationer och institutioner. Inte heller avser de välgörenhet eller publicitet för organisationer eller PR-åtgärder.

IV. Målgrupper

24. Fattigdomsutrotning och främjande av en hållbar utveckling bör vara viktiga prioriteringar för Europas innevånare. Det är således den europeiska allmänheten som har det största intresset av utbildning och information om utvecklingsfrågor. Den är både målgrupp för åtgärder på detta område och dessutom, och kanske framförallt, aktiv part när det gäller att hitta lösningar på utvecklingsfrågor.
25. Denna ramstrategi för utbildning och information om utvecklingsfrågor är emellertid i första hand avsedd för de organisationer, myndigheter, institutioner, tryckta medier och etermedier och beslutsfattare i Europeiska unionen och medlemsstaterna som deltar i utarbetandet, förvaltningen, samordningen och finansieringen av åtgärder, projekt, program och politik som är av betydelse när det gäller utbildning, information eller utveckling. Detta gäller i synnerhet, dock inte uteslutande, fall där organisationer, myndigheter, institutioner och beslutsfattare har kontakt med eller är involverade i formella och informella utbildningssystem.
26. Det är framförallt dessa intressenter som avgör ämnesområden och i vilken utsträckning den europeiska allmänheten behöver vara informerad om, få förståelse för och delta i insatserna på utvecklingsområdet. Det är den europeiska allmänhetens medvetenhet, kritiska förståelse och kreativa engagemang i den globala utvecklingen och hur detta leder till förändringar på lokal nivå som är avgörande för hur väl vi kommer att lyckas med att uppfylla de mål som anges i ramstrategin.

V. Utbildning och information om utvecklingsfrågor i Europa: kännetecken och utmaningar

PROCESSEN FÖR UTBILDNING OCH INFORMATION OM UTVECKLINGSFRÅGOR

27. Utbildning och information om utvecklingsfrågor sker med hjälp av ett stort antal processer som har till syfte att få människor delaktiga i utvecklingsfrågor, skapa förståelse på individuell nivå för den globala utvecklingen, utveckla undersökningsförmåga och förmåga till delaktighet, främja värderingar som är nödvändiga för ett rättvist samhälle och en hållbar värld, skapa förtroendet med olika synvinklar och åsikter och en önskan att skapa en rättvis och hållbar värld. Dagens program och projekt på området utbildning och information om utvecklingsfrågor avser i större eller mindre utsträckning, uttryckligen eller indirekt, några eller samtliga av dessa aspekter. I syfte att uppfylla målen är det av avgörande betydelse att man vid utarbetandet av program och projekt genomgående beaktar alla dessa aspekter.

MÅNGFALD OCH OLIKHETER I STÖDNIVÅ

28. Utbildning och information på utvecklingsområdet i Europeiska unionen kännetecknas av att det finns en mångfald av initiativ som omfattar allt från till exempel arbete med skolor och institutioner för högre utbildning, ungdomsverksamhet, vuxenundervisning, information till allmänheten, kampanjer och intressebevakning. Omfattningen av medlemsstaternas stöd till detta arbete varierar, men är ändå betydande i vissa fall.

BEHOVET AV SAMORDNING

29. Trots att det finns nätverk för utbyte av idéer och erfarenheter både inom de flesta av Europeiska unionens medlemsstater och på EU-nivå så samordnas program endast i begränsad utsträckning. Den samordning som förekommer tenderar att ske inom ramen för statsstödda initiativ, ofta vidtagna av utrikes- eller utvecklingsministeriet och vanligtvis inriktade på formell utbildning.

30. Det faktum att formerna för utbildning och information om utvecklingsfrågor är så olikartade gör denna verksamhet föga lämpad för en aktiv samordning, särskilt som man hittills inte ägnat någon större tanke åt att utarbeta en enhetlig ram för denna verksamhet. Det behövs emellertid en sådan ram för att hantera en ökad delaktighet från allmänhetens sida.

31. För att en sådan ram ska vara effektiv fordras det även att den är inriktad på utmaningarna, särskilt de som nämns här, i samband med utarbetandet av program, projekt och åtgärder som håller hög kvalitet och har långsiktig verkan.

32. När det gäller den strategiska nivån bör ramen möjliggöra synergieffekter med europeiska, nationella och specifika sektoriella och sektorsövergripande initiativ. Det kan röra sig om initiativ på till exempel områdena miljö, kultur, migration, utbildning, rättvis handel, jordbruk, dvs. frågor som hittills till största del behandlats separat trots att de har anknytning till och är av betydelse för utbildning och information om utvecklingsfrågor.

NÖDVÄNDIGHETEN AV LÅNGSIKTIGHET NÄR DET GÄLLER ATT SKAPA FÖRSTÅELSE OCH ENGAGEMANG HOS ALLMÄNHETEN

33. En av grundorsakerna till att man behöver en ramstrategi är det faktum att åtgärder som är inriktade uteslutande på att göra allmänheten mer medveten om utvecklingsfrågor inte leder till att allmänheten får en kritisk förståelse för, eller än mindre, ett varaktigt engagemang i utvecklingsfrågor.

33.1. Information till allmänheten och kampanjer om särskilda utvecklingsfrågor kan leda till ett visst, och ibland även ett brett, stöd för lösningar på den aktuella frågan.

33.2. Ett sådant stöd är naturligtvis av stor betydelse, men det utgör samtidigt endast ett första steg på vägen mot att skapa ett varaktigt engagemang i utvecklingsfrågor hos

allmänheten. Nästa steg är att enskilda utvecklingsfrågor sätts in i ett bredare sammanhang, dvs. om hur relevant denna fråga är för andra globala fenomen och på det individuella respektive lokala planet (både här och i Syd).

- 33.3. På längre sikt gäller det att information och undersökningar ska ges en ram som gör det möjligt för allmänheten att successivt förbättra sin förståelse, förmåga och sina praktiska initiativ på området fattigdom och en hållbar utveckling.

Syftet med utbildning och information om utvecklingsfrågor är att skapa förutsättningarna för att allmänheten successivt ska kunna öka sitt engagemang, vilket kan ske på olika nivåer av delaktighet. Det krävs ett fördjupat engagemang för att insatserna på området utbildning och information om utvecklingsfrågor inte bara ska bli välmenande gester, dessutom ofta i form av punktinsatser, som leder till att allmänheten fortsätter att bara ha en passivt stödjande roll i stället att bli aktiva deltagare i den globala utvecklingen.

DET GLOBALA SLÅR IGENOM PÅ LOKAL NIVÅ

34. En fortsatt globalisering, ökat ömsesidigt beroende i världen, internationella migrationsströmmar och klimatförändringens konsekvenser är några av de företeelser som får verkan även på lokal nivå världen över. Det faktum att dessa och andra utvecklingsfrågor är av internationell karaktär och ömsesidigt beroende av varandra gör att man inte längre kan göra åtskillnad på utveckling "där" och utveckling "här". När det gäller utbildning och information om utvecklingsfrågor i Europa erbjuder den lokala yttringen av dessa fenomen utmärkta exempel (liksom stora utmaningar) som visar på sambandet mellan erfarenheterna hos människor här och människor på andra håll i världen, framför allt men dock inte bara människor i Syd-länderna.

TILLVARATAGANDE AV ERFARENHETERNA I SYD

35. Genom att koppla globala fenomen till lokala utvecklingsfrågor och vice versa kan man i europeiska initiativ och program dra lärdom av erfarenheter och organisationer i Syd-länderna. Detta har varit och är fortfarande fallet när det gäller insamling och spridning av information om samhällen i Syd och försök i Syd att hantera och utrota fattigdomen. Även om denna information främst rör katastrofer och ett tillsynes aldrig sinande elände (vilket ger intrycket av att det råder en utbredd och allmän fattigdom i Syd-länderna) har utbildning och information om utvecklingsfrågor till syfte att göra dessa bilder förståeliga för människor i samhällen som är så komplexa och föränderliga som våra.
36. Syd-ländernas (inbegripet immigranter) erfarenheter av informationsinsatser och utbildningsprogram har dock givits långt mindre uppmärksamhet i Europa. För att man ska lyckas möta utmaningarna på utvecklingsområdet och uppfylla målen för information och utbildning på detta område fordras det europeiska initiativ som syftar till att utveckla en fungerande dialog mellan aktörer i Europa och i Syd-länderna om både gemensamma och olika erfarenheter när det gäller utveckling och information och utbildning på detta område.

INTEGRERA UTBILDNING OCH INFORMATION I UTVECKLINGSFRÅGOR I DET OFFENTLIGA LIVET

37. Hittills har flertalet insatser i Europa på området utbildning och information i utvecklingsfrågor inletts och genomförts av det civila samhällets organisationer. Några av EU:s medlemsstater och Europeiska kommissionen har dessutom inrättat ramar för ekonomiskt, och ibland även strategiskt, stöd som komplement till det civila samhällets initiativ. Dessa lokala, nationella och europeiska intressenter har för närvarande en central roll när det gäller att bestämma innehållet och metoderna för utbildningen och informationen på utvecklingsområdet. Om målet delvis är att få allmänheten delaktig i utvecklingsfrågor måste informationen och utbildningen på detta område emellertid vara, och ge intryck av att vara, relevant och integrerad i de befintliga system där allmänheten möts, diskuterar och utvecklar sina färdigheter och erfarenheter.
38. Nästan alla har vid något eller några tillfällen i livet deltagit i formell eller informell utbildning. Utbildning och information i utvecklingsfrågor kan (såsom redan sker i många länder) ge ett positivt bidrag till allmänhetens läroprocess och på så sätt bidra till att förbättra de kunskaper och färdigheter som behövs för att kunna leva ett fullt tillfredställande liv, såväl socialt, ekonomiskt som politiskt. När det gäller utbildning och information i utvecklingsfrågor och inrättandet av en dynamisk samlad europeisk ram föreslås det följaktligen att tyngdpunkten läggs vid de primära, sekundära och tertiära faserna i den formella utbildningen och vid program och institutioner för livslångt lärande. Detta förutsätter att de nuvarande intressenterna utvecklar sin förmåga och sin kapacitet att arbeta med utbildare och andra aktörer på området livslångt

lärande, samtidigt som de bibehåller sin sakkunskap på området resursutveckling och utvecklar sin förmåga att underlätta och utgöra ett externt stöd för förändringsprocesser. Arbetet kommer att inriktas på att ge ägarskapet för utbildning och information om utvecklingsfrågor till utbildare, ungdomsledare, utbildningsanstalter (inbegripet chefer och direktörer), utbildningsdeltagare, föräldrar (och samhället), utbildningsplanerare (och beslutsfattare på utbildningsområdet) osv. och att få dessa parter att värdesätta målet för denna verksamhet.

UTVÄRDERING OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

39. På området utbildning och information om utvecklingsfrågor har utvärdering och konsekvensbedömning tre syften, nämligen att dra nytta av tidigare erfarenheter för att åstadkomma bättre resultat i framtiden, att bedöma nyttan på kort och lång sikt för informationsmottagare och utbildningsdeltagare och att dokumentera de metoder och åtgärder som är användbara för att tillvarata möjligheter och lösa problem. Målet är framförallt, men inte uteslutande, att bedöma resultat, konsekvenser och kvalitet av olika processer och resultat. Utvärderingar tenderar dock ofta att vara av kvantitativ natur och kan till exempel avse antalet genomförda åtgärder, antalet personer som nåtts av informationen och utbildningen eller som anmält sig till en åtgärd. Detta slags mått är värdefulla om de resultatindikatorer som tillämpas av till exempel finansiärer, beslutsfattare och de berörda organisationerna är av kvantitativ art. De förefaller även vara värdefulla för program och projekt som bygger på antagandet att information automatiskt förbättrar förståelsen, vilket i sin tur sedan leder till att åtgärder vidtas. Ett högt deltagande garanterar dock inte kvalitet och det är extremt sällsynt att man kan konstatera att informationsåtgärder leder till att allmänheten verkligen ändrar sitt beteende på längre sikt.
40. En effektiv utvärdering och konsekvensanalys förutsätter att det redan vid programmets eller projektets start finns klara målsättningar, dvs. fastställda mål och strategier, övervakning av genomförandet och en organisationskultur som uppmuntrar till kritiskt tänkande samt att det avsatts erforderlig tid, personal och ekonomiska resurser för dessa ändamål. Det åligger intressenterna att se till att hänsyn tas till dessa behov i deras program och projekt. Enligt bästa praxis bör utvärderingens syfte fastställas redan vid ett projekts planeringsstadium och mellan 3 och 5 % av de totala resurserna bör uttryckligen anslås till utvärdering. En effektiv utvärdering och konsekvensanalys förutsätter även att resultaten av dessa sprids i syfte att stödja andras arbete och att bidra till att utveckla gemensamt lärande inom ramen för utbildning och information om utvecklingsfrågor.

KÄNSLIGA OMRÅDEN: BEHOVET AV EN ÄRLIG DEBATT

41. Om man ska lyckas åstadkomma långsiktighet, öka allmänhetens engagemang och samarbetet med tredje part måste både statliga och icke-statliga aktörer vara tydliga och öppna med vilka skäl de har till att delta i utbildning och information om utvecklingsfrågor. Detta innebär att de bör undersöka hur de bäst kan få allmänheten att utöva sina rättigheter och skyldigheter när det gäller global-lokal utveckling. Det rör sig om mycket känsliga frågor, eftersom vissa av en organisations mål och uppgifter (till exempel att förmedla en viss ståndpunkt eller anskaffa medel) kan vara svårörenliga med eller till och med stå i direkt motsats till målen för utbildning och information om utvecklingsfrågor. Det är emellertid svårt att se hur man ska kunna utforma en enhetlig syn och ram utan en öppen och ärlig debatt om dessa ibland känsliga frågor.

VI. Rekommendationer

TILL DAGENS OCH FRAMTIDENS INTRESSENTER PÅ OMRÅDET UTBILDNING OCH INFORMATION OM UTVECKLINGSFRÅGOR

42. Som ett led i genomförandet av det europeiska samförståndet om utveckling rekommenderas det att Europeiska unionens organ, institutioner och myndigheter, medlemsstaternas regeringar och lokala och regionala myndigheter, det civila samhällets organisationer och andra intressenter som nämns i detta dokument analyserar de mål, principer och utmaningar som anges i detta dokument.

Dessutom lämnas följande rekommendationer:

TILL EUROPEISKA KOMMISSIONEN

43. Rapportera till rådet och Europaparlamentet om den aktuella situationen när det gäller genomförandet av de åtaganden som gjorts avseende utbildning och information om utvecklingsfrågor inom ramen för det europeiska samförståndet om utveckling och om kvaliteten på detta genomförande med avseende på organisation, resultat och verkan av insatserna på området utbildning och information om utvecklingsfrågor.

44. Se till att utvecklingsfrågor och åtgärder till stöd för utbildning och information på detta område integreras och införlivas i relevanta program från Europeiska kommissionen, särskilt program som rör ungdom och utbildning.

45. Tillsammans med andra intressenter inom den statliga sektorn och det civila samhället undersöka möjligheterna av att utarbeta och genomföra processer som främjar en debatt om bästa praxis för nationella strategier till stöd för utbildning och information om utvecklingsfrågor och gör det möjligt att tillvarata erfarenheter av dessa debatter och denna praxis inom Europeiska unionen, särskilt de nya medlemsstaterna.

46. Samarbeta med regeringar och intressenter i det civila samhället för att utarbeta förslag avseende det vidare genomförandet av åtagandena i det europeiska samförståndet på området utbildning och information om utvecklingsfrågor, bland annat genom avdelningsövergripande samråd, samarbete på europeisk nivå för att främja utbildning och information om utvecklingsfrågor och inledande av relevanta program, projekt och åtgärder och ytterligare insatser på detta område, särskilt i de nya medlemsstaterna.

47. Se till att utvärderingar av program och projekt på området utbildning och information om utvecklingsfrågor som startats eller stöds av EG genomförs och offentliggörs.

TILL EUROPAPARLAMENTET

48. Ta initiativ till utarbetandet av en rapport om utbildning och information om utvecklingsfrågor och om vilken roll detta har för genomförandet av det europeiska samförståndet om utveckling, bland annat med deltagande av relevanta parlamentsutskott (t.ex. utvecklingsutskottet). Rapporten ska visa på den faktiska och potentiella roll som utbildning och utveckling om utvecklingsfrågor har när det gäller både formell och informell utbildning och livslångt lärande i Europa.

TILL REGERINGARNA I EUROPEISKA UNIONENS MEDLEMSSTATER OCH TILL LOKALA OCH REGIONALA MYNDIGHETER

49. Se till att uttryckligen framhålla vikten av utbildning och information om utvecklingsfrågor i samband med politik, program och budgetar på områdena utveckling och formell respektive informell utbildning.

50. I de fall sådana inte redan finns, inrätta och stödja strukturerade och kontinuerliga processer för att utveckla långsiktiga strategier och kortsiktiga samarbetsprogram för främjande av utbildning och information om utvecklingsfrågor. Dessa processer ska omfatta statliga myndigheter och organ med ansvar för yttre förbindelser eller utvecklingsbistånd och formell respektive informell utbildning samt icke-statliga utvecklingsorganisationer och andra organisationer i det civila

samhället som arbetar med att utrota fattigdom på nationell respektive global nivå och med en att skapa en hållbar utveckling.

51. Se till att det ges politiskt, ekonomiskt och organisatoriskt stöd till införlivandet av utbildning och information om utvecklingsfrågor i de formella och informella utbildningssystemen, utbildningsplaner och program och medieaktiviteter. Tyngdpunkten bör ligga vid att engagera formella och informella utbildare och mediepersonal inom medierna i utarbetandet av nya projekt, program, nätverk och forskning och vid att skapa möjligheter för myndigheter, organ och institutioner att lämna sitt bidrag till insatserna på området fattigdomsutrotning och hållbar utveckling. Politiska, ekonomiska och organisatoriska åtaganden bör göra det möjligt att göra märkbara framsteg när det gäller att uppnå målen på området utbildning och information om utvecklingsfrågor.
52. Genomföra och offentliggöra utvärderingar av program och projekt på området utbildning och information om utvecklingsfrågor som startats eller stöds av statliga, lokala eller regionala myndigheter.

TILL DET CIVILA SAMHÄLLETS ORGANISATIONER

53. Se till att uttryckligen framhålla vikten av utbildning och information om utvecklingsfrågor i samband med organisationsstrategier, budgetar och informationsprogram, projekt och åtgärder som har till syfte att förbättra allmänhetens kritiska förståelse när det gäller utveckling samt dess förmåga att delta på ett kompetent sätt i utvecklingsfrågor, både på global och lokal nivå.
54. Utveckla och genomföra strategier och anslå tillräckliga resurser för en effektiv och målinriktad marknadsföring av utbildning och information om utvecklingsfrågor, särskilt inom sektorerna formell respektive informell utbildning och medierna.
55. Inrätta partnerskap och ett fungerande samarbete med aktörer och beslutsfattare inom det formella och informella utbildningssystemet och medierna i syfte att införliva utvecklingsfrågor och principen om utbildning och information om utvecklingsfrågor i politiken, utbildningsväsendet och medierna.
56. Inrätta strukturerade och kontinuerliga samarbetsprocesser mellan människor och organisationer i Syd-länderna och formella och informella utbildare, forskare och medierna i Europa i syfte att ge allmänheten möjlighet att reagera och att spela en roll när det gäller att bekämpa fattigdom och skapa en hållbar utveckling.
57. Genomföra och offentliggöra utvärderingar och konsekvensanalyser av strategier, program och projekt på området utbildning och information om utvecklingsfrågor. Dessa utvärderingar och konsekvensanalyser bör uttryckligen ange de kvalitetsnormer som gäller eller bör uppnås när det gäller deltagande, effektivitet, öppenhet och kostnadseffektivitet.
58. Uppmuntra och stödja ett kritisk och akademiskt värdefull forskning på området utvecklingsutbildning och kurser på akademisk nivå i alla EU-länder, främja erfarenhetsutbyte på området utbildning och information om utvecklingsfrågor via universitet, den akademiska världen och tankesmedjor.

Annex I Notable international and EU development commitments

1. *Paris Declaration on Aid Effectiveness* (2005), [www.aidharmonization.org].
2. *European Consensus on Development* (2005), (14820/05 DEVGEN 229 RELEX 678 ACP 155)
3. *G8 Gleneagles Communiqué* (2005), [<http://www.g8.gov.uk/>].
4. *Cotonou Agreement* (2005), [http://ec.europa.eu/development/Geographical/CotonouIntro_en.cfm].
5. *Beijing Declaration: Action for Equality, Development and Peace* (1995), [<http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/beijingdeclaration.html>].
6. United Nations (2000), *Millennium Declaration*, [www.un.org/millenniumgoals]. Reaffirmed in 2002 and 2005.
7. United Nations (2003), *Monterrey Consensus on Financing for Development*.

Annex II International and European political commitments to Development Education and Awareness Raising

1. STRENGTHENING THE EUROPEAN UNION'S ROLE AS A GLOBAL PARTNER FOR DEVELOPMENT: THE 18-MONTH PROGRAMME ON DEVELOPMENT POLICY OF THE EU PRESIDENCIES OF GERMANY, PORTUGAL AND SLOVENIA (JANUARY 2007 - JUNE 2008), JANUARY 2007

In the field of development policy, Germany, Portugal and Slovenia have decided to outline their common priorities and to conduct common initiatives during this period. The three Presidencies are committed to pursue these priorities both jointly and individually under their respective presidencies. They are committed to closely cooperate in order to build more awareness and support for development issues as well as to create added value in promoting them together within the European framework and in the international arena, (p. 2).

Full programme: www.bmz.de/en/service/infothek/buerger/TrioPrsidentschaft.pdf.

2. HELSINKI CONFERENCE ON EUROPEAN DEVELOPMENT EDUCATION, 3-4 JULY 2006

Organised by the Finnish NGDO Platform to the EU in cooperation with CONCORD and with support of the Finnish Ministry for Foreign Affairs and the European Commission.

1. The European Consensus on Development states that the EU will pay particular attention to development education and awareness-raising in the efforts to enhance civil society engagement in global development, Other European structures and political commitments are similarly inclined. To realise this and ensure that all people in Europe have access to quality development education, a strong European and national Strategy Framework is required.

2. In this Strategy Framework priority should be given to supporting planning, quality, partnership, mutual learning and peer exchange of strategies and experience, in development education and awareness-raising; particularly between new member states, acceding and candidate countries, and countries seeking to strengthen national support mechanisms.

3. The Strategy Framework should support existing mechanisms for coordination, international shared learning of national strategies through, inter alia ConCORD and DEEEP, OECD DAC Heads of Information, GENE Peer Reviews, the North-South Centre's Global Education Week network and other networks working in this area.

4. In order to move this European strategy forward, a multi-stakeholder task force will work to develop a common perspective on the European Strategy framework for development education. Member states will be consulted about existing and emerging national strategies, to ensure coherence and to move the process forward from Helsinki.

5. Development education, public awareness and media strategies should be based on a model of solidarity and global interdependence. This means working with Southern partners at all stages of the processes. It also means avoiding passive images of the South, in line with best practice and the recommendations of the Code of Conduct on Images and messages. Linking local and global dimensions of issues is also necessary.

6. Integration of global and development perspectives into education systems requires the development of coordinated strategies by Ministries of Education and Ministries of Foreign Affairs, and other relevant Ministries, Civil Society actors, Local and Regional Authorities, and national curriculum bodies. In this process, the European Global Education Peer Review system has proven useful at national level. Particular emphasis and resources should be allocated to training: both initial and in-service teacher training, and training of DE trainers.

7. Increased quality and impact in development education is also required. This necessitates greater clarity and coherence regarding the differences along the continuum from development education to awareness raising to information and campaigning. Appropriate mechanisms of evaluation in these related, complementary but differing spheres are essential. Partners from the South should be involved at all stages.

8. Recalling previous commitments, the Conference recognises the efforts of countries to increase funding to development education. A target of 3% of ODA to development education is endorsed by NGOs and some member states. The Conference calls on member states, local and regional authorities, NGOs and the Commission to commit to a staged series of increases in financial support

for development education, to ensure pro rata strengthened support as member states approach targets of 0.56%, 0.7%, of GNI to ODA and beyond, and develop inclusive, consultative strategies for disbursement.

9. In the context of ongoing discussions on the reform of European Commission financial instruments, due regard should be given to the European Consensus on Development and reform should be informed by the findings of the Brussels and Helsinki Conferences. The reform should aim at clearer and more coordinated European Commission support structures for DE, that are coherent with member states support structures.

These recommendations are addressed to all actors of society who are able and interested in further improving the impact and quality of development education. This includes among others the EU institutions, national ministries, and international and civil society organisations, research institutes working for active and informed global citizens.

Final conference report and presentations: http://www.kehys.fi/Materials_DE_030407.

3. THE EUROPEAN CONSENSUS ON DEVELOPMENT, DECEMBER 2005

4.3 Participation of civil society

18. The EU supports the broad participation of all stakeholders in countries' development and encourages all parts of society to take part. Civil society, including economic and social partners such as trade unions, employers' organisations and the private sector, NGOs and other non-state actors of partner countries in particular play a vital role as promoters of democracy, social justice and human rights. The EU will enhance its support for building capacity of non-state actors in order to strengthen their voice in the development process and to advance political, social and economic dialogue. The important role of European civil society will be recognised as well; to that end, the EU will pay particular attention to development education and raising awareness among EU citizens.

4. EUROPEAN COMMISSION WHITE PAPER ON A EUROPEAN COMMUNICATION POLICY (PLAN D FOR DEMOCRACY, DIALOGUE, DEBATE), OCTOBER 2005

Objectives of Plan-D:

The Commission has proposed a Plan D for Democracy, Dialogue and Debate, not as a rescue operation for the Constitution, but to stimulate a wider debate between the European Union's democratic institutions and citizens. It has to be seen as complementary to the already existing or proposed initiatives and programmes such as those in the field of education, youth, culture and promoting active European citizenship.

Plan-D dovetails with the Action Plan on communicating Europe¹ which seeks to improve the way that the Commission presents its activities to the outside world and the forthcoming White Paper on communication strategy and democracy which will start a consultation process on the principles behind communication policy in the European Union and the areas of co-operation with the other European institutions and bodies. Together with Plan-D these initiatives set out a long-term plan to reinvigorate European democracy and help the emergence of a European public sphere, where citizens are given the information and the tools to actively participate in the decision making process and gain ownership of the European project.

More details: http://ec.europa.eu/communication_white_paper/index_en.htm.

5. EUROPEAN CONFERENCE ON PUBLIC AWARENESS AND DEVELOPMENT EDUCATION FOR NORTH-SOUTH SOLIDARITY, BRUSSELS, 19-20 MAY 2005

Jointly organised by Belgian Development Co-operation Directorate-General and the European Commission.

A. As part of an ongoing debate, participants from national, European and international administrations, non-governmental organisations and other actors of civil society, together with members of different media, took part in a conference on public awareness and development education for North-South solidarity in Brussels on 19/20 May 2005.

B. The participants, meeting in both plenary and specific working group sessions, have drawn up the following recommendations. Further specific proposals and suggestions from different participants are outlined in the conference papers.

1. The renewed commitment by the European Union and the member states to increase ODA levels adequately for 2010 and the achievement by 2015 of the level of 0.7% by most, as advanced by the

United Nations in 1970, should be welcomed and propagated as widely as possible throughout the Union. Effective development education and awareness raising are essential conditions to mobilise support to reach these targets.

2. Noting that the assistance provided is a question of finance, effectiveness and quality, as well as sustainable development, the Millennium Development Goals should be included as a major facet of public awareness and development education activities throughout the Union.

3. Comprehensive and coherent development education and awareness-raising strategies should be designed or reviewed at both national and European levels. The relevant authorities should ensure that these strategies are fully integrated into their development and education policies. This will require close co-operation with NGOs and other relevant civil society organisations.

4. Awareness-raising and development education should be integrated into the curricula of the formal and informal educational systems throughout the current and future members of the Union. Such programmes, aimed at all levels and ages of society, are necessary to foster the greatest possible North-South solidarity.

5. National and European authorities should ensure there is adequate funding for development education and awareness raising in their planning. It is proposed that the European Commission and Member states move towards or beyond a figure of 3% of ODA, as proposed in a UNDP Report. This increase in funding implies the necessary quality, efficiency and effectiveness of development education and awareness-raising activities.

6. As part of the overall need to raise both quality and efficiency, best practices should be actively encouraged and supported, particularly between Member states but also internationally. Ongoing coordination and co-operation, learning from past experiences at the widest possible level, are therefore essential to ensure coherence and maximise effectiveness.

7. It should be stressed that both awareness raising and development education are distinct from publicity and fundraising. Equally development education and awareness-raising activities should be rooted in the realities of Northern societies and take into account the interdependency between North and South as well as the need for policy coherence in the North.

8. Assistance towards achieving effective development education and awareness raising in new Member States should be provided. In order to enable new and future Member States to access EU funding for development education and awareness-raising, current thresholds on financial capacity requirements and eligibility criteria should be adapted in their favour.

9. Recognising that international development co-operation issues were not properly discussed in the course of the last accession rounds, further rounds should address it in a much more proactive way. In the case of the new Member States and acceding countries, ad hoc development education and awareness-raising activities should partly make up for the lost opportunities.

10. The contribution of national and local authorities, parliamentarians, NGOs and other civil society actors in North-South co-operation should be strengthened with a view to boosting capacity, awareness and commitment in the current and future Union, as well as outside.

11. Emphasis should be given to how, following natural or man-made catastrophes, there is a process of linking relief to provide initial stability, rehabilitation and development which should be on a sustainable and environmentally friendly basis.

12. A comprehensive press strategy for North-South solidarity should cover the broad range of existing media but focus on channels with the widest coverage where resources are limited. Development and humanitarian actors should make more efforts to provide useful, clear and appealing material and opportunities to journalists to enable them to offer independent and accurate information on North-South issues. The press has a fundamental role in preventing crises becoming forgotten both by governments and European civil society and should be recognised as a development actor.

13. Images and articles are best if they respect the dignity, beliefs and traditions of the peoples of the “South” in their presentation.

14. Monitoring and evaluation of humanitarian and development programmes must therefore cover not only the effect in the field but also the evolution of public perception in the North and the South of the progress accomplished. Building on existing experiences, increased efforts have to be made to improve monitoring and evaluation of development education and awareness-raising activities in order to systematically enhance their overall relevance, efficiency and effectiveness.

15. It is proposed that the recommendations of this Conference, particularly those pertaining to the role and place of development education and awareness-raising, be integrated into the new EU Development Policy Statement before its adoption and coherently translated in other relevant policy processes and instruments.

16. A group of representative stakeholders be established, following this conference, in order to ensure the follow-up of the outcomes of this Conference throughout the current and future Union. This representative group should also be aware of the need for accountability - in the widest sense - and appropriate evaluation of what is a long-term process of improving North-South solidarity. It would then organise further meetings and discussions as appropriate. In this context, it particularly welcomes the offer of the Chairman of the Development Committee of the European Parliament to draw up a report on the matter.

C. While these recommendations are addressed above all to the representatives of the European Parliament, the European Council, the European Commission, as well as the national authorities at the conference, they are also directed to all members of society, individuals and organisations who are able to increase awareness of and strengthen North-South solidarity in all its aspects.

D. The participants note with pleasure that certain authorities are already actively pursuing these goals. The recent communication of the Commission to the Council and the organisation of this conference by the European Commission and the Belgian authorities are recent positive examples.

Full report <http://www.euforic.org/awareness-sensibilisation/>.

6. UNITED NATIONS DECADE OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT (2005-2014)

The goal of the United Nations Decade of Education for Sustainable Development (2005-2014, DESD), is to integrate the principles, values, and practices of sustainable development into all aspects of education and learning. This educational effort will encourage changes in behaviour that will create a more sustainable future in terms of environmental integrity, economic viability, and a just society for present and future generations.

The primary goal for the DESD is laid out in the United Nations General Assembly resolution 59/237 in which the General Assembly “*encourages Governments to consider the inclusion ... of measures to implement the Decade in their respective education systems and strategies and, where appropriate, national development plans*”. Furthermore, the General Assembly “*invites Governments to promote public awareness of and wider participation in the Decade, inter alia, through cooperation with and initiatives engaging civil society and other relevant stakeholders, especially at the beginning of the Decade*”.

Within the broad goals established by the General Assembly, subgoals for the DESD at the national level are to:

- Provide an opportunity for refining and promoting the vision of and transition to sustainable development - through all forms of education, public awareness and training.
- Give an enhanced profile to the important role of education and learning in sustainable development.

The objectives for the DESD are to:

- facilitate networking, linkages, exchange and interaction among stakeholders in ESD;
- foster an increased quality of teaching and learning in education for sustainable development;
- help countries make progress towards and attain the millennium development goals through ESD efforts;
- provide countries with new opportunities to incorporate ESD into education reform efforts.

Recognising that how sustainable development, and related educational processes are attained will vary from context to context, these objectives will share the key tasks for UNESCO to perform in support of Member States through its role as lead agency of the Decade. UNESCO’s leadership role and, in fact, the task of Member States are also defined by the four major thrusts of education for sustainable development:

- improving access to quality basic education;
- reorienting existing education programmes;
- developing public understanding and awareness.
- providing training.

More details: http://portal.unesco.org/education/en/ev.php-URL_ID=27234&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html.

7. THE MAASTRICHT GLOBAL EDUCATION DECLARATION, 17 NOVEMBER 2002

In November 2002, the Europe-wide Global Education Congress, held in Maastricht, has led representatives from governments, parliaments, local authorities and civil society organisations of Member States of the Council of Europe to commit them to increase support to Global Education, through the so-called "Maastricht Global Education Declaration". The following commitments were agreed:

5.1 Take forward the process of defining Global Education and ensuring that a rich diversity of experience and perspectives (e.g. Southern, Minorities, Youth and Women's perspectives) is included at every stage.

5.2 Develop, in cooperation with the competent authorities and relevant actors, (or build on existing), national action plans, starting now and to 2015, for increased and improved Global Education towards the target date of the Millennium Development Goals.

5.3 Increase funding for Global Education.

5.4 Secure the integration of Global Education perspectives into education systems at all levels.

5.5 Develop, or where developed, improve and increase national structures for funding, support, co-ordination and policy-making in Global Education in all Council of Europe member states, as appropriate to national conditions.

5.6 Develop, or where developed improve strategies for raising and assuring the quality of Global Education.

5.7 Increase support for Regional, European, and International networking of strategies for increased and improved Global Education; between policymakers and practitioners.

5.8 Test the feasibility of developing a peer monitoring/peer support programme, through national Global Education Reports, and regular peer reviews, in a 12-year frame.

5.9 Contribute to the follow-up to the World Summit on Sustainable Development and to the preparations for the United Nations Decade for Education for Sustainable Development.

Download the Declaration: http://deeeep.org/english/europe/strategy/Maastricht_Declaration.pdf

8. COUNCIL OF EU WORKING PARTY ON DEVELOPMENT COOPERATION RESOLUTION ON "DEVELOPMENT EDUCATION AND RAISING EUROPEAN PUBLIC AWARENESS OF DEVELOPMENT CO-OPERATION", (13323/01 DEVGEN 157), NOVEMBER 2001

The Council

6. Wishes to encourage increased support for development education, and for the corresponding communication policy, by the Commission and the Member States through the establishment of closer links between the various sectors which may help promote development education in areas such as NGOs, schools, universities, adult education, training for trainers, audio-visual media, the press, collective organisations and youth movements.

7. Encourages the European Commission and the Member States to sustain their support for NGO development education initiatives and for initiatives taken by the national coordination centres of development NGOs.

8. Underscores the importance of the "fair trade" factor which is effective in development education. The Council considers that it would be worth studying, in consultation with the bodies concerned, the possibilities of promoting further the idea of fair trade.

9. Wishes to encourage the exchange of information and experience on development education between governments and civil society actors, as well as within those entities.

10. Encourages the initiatives of the NGOs and European and national institutions aimed at raising awareness amongst the population of the candidate countries for accession to the EU of the importance of supporting international solidarity in the fight against world poverty, as well as promoting development education in general.

11. Calls on the Commission to reinforce its information and communication activities in order better to heighten the awareness of the public in the Member States, and in the candidate countries for accession, of European development cooperation policy.

12. Welcomes, on the one hand, the Council of Europe's development education work carried out by its North-South Centre which enables all Council of Europe Member States to be involved, including candidate countries for accession to the EU, and, on the other, welcomes the development education work conducted by the OECD.

13. Calls for an evaluation

(a) firstly of development education and the raising of European public awareness of development issues with regard to the implementation of the budget heading for NGO co-financing (B7-6000),

(b) secondly, with regard to the means of information on cooperation with the developing countries implemented by the Commission where heightening public awareness is concerned.

Such an evaluation should enable a further increase in the efficiency of these information and awareness raising policies in the future.

14. Underlines the importance of conducting regular opinion polls among the citizens of the EU and of the candidate countries so as to gauge their understanding and support of development cooperation. Such a poll will allow the targeting of development education towards population groups in which the need is felt most, involving, if necessary, a review of the methodology and the defining of new synergies.

“The Consensus on Development: the Contribution of Development Education and Awareness Raising” was financially supported by

Capacity Building International
Germany

Development
Education
Exchange in
Europe
Project

Co-financed by the German Ministry for Economic
Cooperation and Development

For more information on the Consensus and its process, please contact advocacy@deEEP.org

This document was kindly translated by the Directorate General Translation of the European Commission (June 2008)

The contents of this document are the sole responsibility of the Multi-stakeholder group and can under no circumstances be regarded as reflecting the position of the European Union.
